

γυρέψην δικαιώματα διὰ τὰ αὐτὰ πράμα / τα ὀμπλιγάρεται ἢ αὐτὴν πουλήτρα καὶ
τὰ καλάν της νὰ τὸν ἔμαντινιέρη καὶ νὰ τὸν ἐντεφετέρη εἰς πᾶσαν ἐνάντιο καὶ τὰ
ἐξῆς. "Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πουλησίας ἀπογρά / φουν καὶ ἀξιόπιστοι
μάρτυρες καὶ τὰ ἐξῆς—

/ Τζανὲς Κρίσπος μάρτυρας— — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα
/ —Τζανῆς Μπαρότζης μάρτυρας.

15

Πώληση

φ. 13^v

/ Φ 10

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ἐν μηνὶ Μαρ[τίου 26]/ εἰς
τὸ ἀρ[χοντικόν] / τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου ἐδῶ παρὼν ὁ μισὲρ Τζανῆς Μπα
ρόντζης καὶ ἀπὲ τὸ ἄλ[λο μέρος ἢ Μα] / ρία τῆς Πεπονᾶς ἀπὲ τὴν Κομνιακὴν λέγον
τας ἢ αὐτὴν Μαρία τὸ πὼς νὰ ἔχη [καὶ] / εὐρίσκεται ἀπὲ γονικόν της ἕνα σπίτιν
μὲ τὴν αὐλήν του εἰς τὸ χωριὸ τῆς Κομνιακῆς [.....] / τοῦ ἴδιου μισὲρ Τζανῆ τὸ
ὁποῖο σπίτιν μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα καθὼς εὐρίσκεται ἀ / πὸ τὴν σήμερον τὸ
δίδειν καὶ παραδίδει τον καὶ τέλεια τὸ ξεπουλεῖ τοῦ ἄνωθεν μισὲρ Τζανῆ ο / διὰ
ρεάλια δέκα ἦτοι 10/ τὰ ὁποῖα τοῦ τὰ ἐχρεώστειε αὐτὴν καὶ ὁ ἄντρας της καθὼς
ἐφάνει τὸ σκρίτον τος διὰ 8/ ρεάλια καὶ δύο ρεάλια ὅπου / λέγει πὼς / ἔχειν στὸ
καδέρνον του γραμμένον ὅ / που γίνονται ὅλα ρεάλια 10/ διὰ τὰ ὁποῖα δέκα ρεά
λια τοῦ δίνειν τὸ ἄνωθεν σπίτιν / καὶ μπατάρειν τὸ αὐτὸ χρέος καὶ ἀνουλάρειν τὰ
ἄνω λεγόμενα γράμματα καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον / τὸ αὐτὸν σπίτιν μὲ ὅλα του τὰ
δικαιώματα τὸ παραδίνειν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ αὐτοῦ μισὲρ Τζα / νῆ νὰ τὸ κάμη
ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς σπίτιν ἐδικόν του καὶ ἀγοράν του πουλήσειν χαρίσειν / ψυχι
κὸν τὸ δώσειν καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὁποῦ νὰ ἤθελε σηκωθῆν κανεῖς
/ νὰ δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψην δικαιώματα διὰ τὸ αὐτὸν σπίτιν ὀμπλιγάρεται /
ἢ αὐτὴν πουλήτρα καὶ τὰ καλάν της νὰ μαρτινιέρην καὶ νὰ ντεφεντέρην εἰς πᾶσαν
ἐναν / τίο καὶ τὰ ἐξῆς. "Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πουλησίας βάζου καὶ
ἀλληλογία / τῆς ἀφεντίας ρεάλια πέντε ἡγου 5/. Ὁ ἀλληλογήσας καὶ σκανταλήσας
νὰ τὰ ζημιουῖ / ται ἀφέντη καδῆ καὶ ἀφέντη βοῖβόντα. Εἰς ὅλο τὸ παρὸν γράμμα
ἔμεινα κοντέτοιν καὶ ἀ / νεπαμένοιν παρακαλώντας καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρας οἱ
ὁποῖοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος.

- / —Τζανές Κρίσπος μαρτυρῶ:—
 / —'Αντώνης Σπανόπουλος μάρτυρας—
 / —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

16

Διαθήκη

φ. 14^{r-v}

/ [Ἐβγαλμέ]νη

/ [Εἰς δόξαν] τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Μαρτίου 27/.
 Ἐπειδὴ καὶ / [οὐδεὶς] τῶν ἀνθρώπων οἶδε τὴν τελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲ τὴν ἡμέρα
 οὐδὲ τὴν ὥρα κατὰ / τὸν εὐαγγελικὸν λόγον, διὰ τοῦτον καὶ ἡ κερά Μηλιά γυνὴ τοῦ
 κυρ Γεώργη Παπαδό / πουλου λεγόμενον καὶ Σαντορινέου εὕρισκομένην εἰς τὸ Μέσα
 Κάστρο εἰς τὸ σπίτιν τοῦ / μισέρ Ἄντωνάκη Λουρδᾶ στὸ κατώγειν ὅπου κάθεται
 ἡ θείαν τῆς ἡ κερά Μαρκέτα ἡ κρη / τικιά καὶ εὕρισκομένην εἰς κλίνην κατάκοιντην
 καὶ φοβιζαμένην τὸν ἄωρον / θάνατον μὴν τὴν καταλάβει αἰφνίδια καὶ μείνη ἀδιόρ-
 θωτην ἐπροσκάλεσεν / ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο ἵνα διὰ τῆς τοιαύτης δια-
 θήκης διορθω / θήσεται. Σῶο γὰρ ἔχειν τὸ νοῦ ἀκέραια τὴ γλώττα καθαρὰ τὰς
 ἀκοὰς καὶ τὰς / ἐτέρας τῆς αἰσθήσεις χάριτιν Χριστοῦ. Καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνει
 πᾶσιν τοῖς ἐν χρι / στιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπη καὶ τετελειωμένην συνχώρεσιν
 τῆς εἰπὼν τὴν κα / τ' αὐτοῖς τί ἀγαθὸν ἢ πονηρὸν ἔπειτα ζητεῖν καὶ αὐτὴν τὰ ὅμοια
 παρ' αὐ / τῶν. Ἐτι λέγειν πὼς ἂν τῆς τύχη θάνατος νὰ τὴν ἐνταφιάσουσιν εἰς τὸν
 μέ / γαν Ἄντωνιο ὄξω στοῦ Τάγαρη καὶ ἀφήνει τοῦ ἀντρός τῆς τοῦ κυρ Γεωργίου
 ἕνα / βουλωτῆριν μαλαματένιο ποῦ ἔχειν καὶ βάρη 2/ τζικίνια νὰ τὸ πουλήσουσιν /
 νὰ κάμου τόσην ἀνάκτισην εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἀγίου Ἄντωνίου ποῦ θέν νὰν ἐνταφι /
 αστῆν. Ἀκόμη ἀφήνει καὶ εἰς τὴν ἀγία Θεοδοσία στὶς τρεῖς ἐκκλησίες μίαν πρόθε /
 σιν καὶ νὰ τὴν γράψουν εἰς τὴν ἀγία πρόθεσιν αὐτὴν καὶ τὸν πρῶτον τῆς ἀνδρα /
 καὶ τὰ παιδιά του νὰ ἔχου τὸ μνημόσυνόν τος ἀενάως ἡγου Μηλιά Λα / μπριανὸν
 Σταυριανὸν καὶ Γεώργην καὶ Ἰωάννην ἀκόμην ἀφήνει καὶ εἰς τὸν ἅγιον / Ἰωάννην
 τὸ Χρυσόστομον ποῦναι οἱ καλογρὲς ρεάλια δύο νὰ γίνετα ἀνάκτισην /. Ἀκόμη
 ἀφήνει καὶ τοῦ Μητροπολίτην τοῦ εὕρισκομένου ρεάλια δύο. Ἀκόμα / ἀφήνει τῆς
 Σταμάτας τῆς Παρασκευῆς μιὰ ποδιά με τὸ μπαστοποδόγυρον /. Ἀκόμα καὶ τῆς
 φιλιότζας τῆς τῆς Τζουάνας ἕνα πουκάμισον. Ἀκόμα καὶ τῆς προ / γονῆς τῆς τῆς
 Λεντοῦς ἕνα πουκάμισον καὶ δύο μαξιλάρια. Ἀκόμη λέγειν πὼς ἔ / χει δέκα πέντε